

Σύνοδος Έστω $\langle H(B), h \rangle$ το σύνολο των συμπαγών υποσυνόλων του συμπαγούς συνόλου $B \subseteq \mathbb{R}^d$. Θα δείξουμε ότι ο $\langle H(B), h \rangle$ είναι συμπαγής βερτικός χώρος.

Υποθέμεθα Έστω (X, ρ) πλήρης βερτικός χώρος και έστω $F \subseteq X$. Το F είναι κλειστό στον $X \Leftrightarrow$ ο $(F, \rho|_F)$ είναι πλήρης βερτικός χώρος.

Απόδειξη ("⇒") Έστω $F \subseteq X$ κλειστό. Έστω $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ βασική ακολουθία του F . Τότε, $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι βασική ακολουθία και στον X και, αφού ο X είναι πλήρης, έπεται ότι υπάρχει $x \in X$ ώστε $x_n \rightarrow x$. Τώρα, από την υπόθεση ότι το F είναι κλειστό και αφού $x_n \in F \forall n \in \mathbb{N}$ έπεται ότι $x \in F$. Άρα, ο F είναι πλήρης βερτικός υπόχωρος.

("⇐") Έστω ότι ο F είναι πλήρης βερτικός υπόχωρος. Θα δ.α. είναι κλειστός. Έστω $(y_n) \subseteq F$ με $y_n \rightarrow y \in X$. Αφού n y_n είναι συμπινασικά, είναι βασική ακολουθία και περιέχεται στον πλήρη χώρο F . Άρα, συμπινασικά σε σημείο του F . Από την μοναδικότητα ορίου, αφού $y_n \rightarrow y$, έχουμε ότι $y \in F$. Έπεται ότι το F είναι κλειστό υποσύνολο του X .

1. Θεώρημα Ο χώρος $\langle H(\mathbb{R}^d), h \rangle$ είναι πλήρης βερτικός χώρος.

Ιδιαιτέρας: Αν ο X είναι πλήρης βερτικός υπόχωρος του $\mathbb{R}^d$, τότε ο $\langle H(X), h \rangle$ είναι πλήρης βερτικός χώρος.

Απόδειξη Έστω $(k_n)_{n \in \mathbb{N}}$ βασική ακολουθία του $\langle H(\mathbb{R}^d), h \rangle$. Θα δείξω ότι k_n συμπινασικά σε κάποιο $B \in H(\mathbb{R}^d)$.

Αφού n $(k_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι βασική ακολουθία, είναι φραγμένη, άρα $\exists A \in H(\mathbb{R}^d)$ και $\mu \geq 0$ του. $k_n \in S_h(A, \mu) \forall n \in \mathbb{N} \Rightarrow$

$h(k_n, A) \leq \mu \forall n \in \mathbb{N} \Rightarrow k_n \subseteq A + \mu B = B \forall n \in \mathbb{N}$. Το B είναι κλειστό και φραγμένο υποσύνολο του $\mathbb{R}^d$, άρα $B \in H(\mathbb{R}^d)$.

(αφού $B = A + \mu \hat{S}(0, 1)$, αν $b_n \in B$ με $b_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} b$ έχω $b_n = a_n + \mu s_n$ όπου $a_n \in A, s_n \in \hat{S}(0, 1) \forall n \in \mathbb{N}$ και A συμπαγής, άρα υπάρχει υποακολουθία $a_{k_n} \rightarrow a \in A$ τότε: $b_{k_n} = a_{k_n} + \mu s_{k_n} \rightarrow b \Rightarrow \mu s_{k_n} \rightarrow b - a$ και αφού $\mu s_{k_n} \in \mu \hat{S}(0, 1)$ κλειστό, έχω ότι $b - a \in \mu \hat{S}(0, 1)$ άρα $b = (b - a) + a \in \mu \hat{S}(0, 1) + A$ και B κλειστό).

Θεωρώ $A_m = \bigcup_{k=0}^m k_i$ και A_m είναι φθίνουσα (προφανώς) ακολουθία κλειστών (προφανώς) και φραγμένων ($k_m \subseteq B \forall m \in \mathbb{N}$)

υποσυνόλων του $\mathbb{R}^d$. Συνεπώς, η A_m συγκλίνει (πρόσθεση) και βέβαια $\lim_{m \rightarrow \infty} A_m = \bigcap_{m=1}^{\infty} A_m = K \in \mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$.

Ζητούμενος

$$\lim_{n \rightarrow \infty} K_n = K$$

Έστω $\varepsilon > 0$. Θα βρω $n_0 \in \mathbb{N}$ ε.ω. $K_n \subseteq K + \varepsilon$ (i) και $K \subseteq K_n + \varepsilon$ (ii) $\forall n \geq n_0$.

• Επειδή $\lim_{n \rightarrow \infty} A_n = K \exists n_1 \in \mathbb{N}$ ε.ω. $A_n \subseteq K + \varepsilon \forall n \geq n_1$
 $\Rightarrow K_n \subseteq A_n \subseteq K + \varepsilon \forall n \geq n_1$.

• Επίσης, η $(K_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι βασιμιά, άρα για το $\varepsilon > 0 \exists n_2 \in \mathbb{N}$ ε.ω. $\forall i, n \geq n_2 \quad K_i \subseteq K_n + \varepsilon \Rightarrow \bigcup_{i=n_2}^{\infty} K_i \subseteq K_n + \varepsilon$
 $\Rightarrow A_{n_2} \subseteq K_n + \varepsilon = K_n + \varepsilon \forall n \geq n_2$

$$\Rightarrow K = \bigcap_{m=1}^{\infty} A_m \subseteq A_{n_2} \subseteq K_n + \varepsilon \forall n \geq n_2$$

Άρα, αν $n_0 = \max\{n_1, n_2\}$ το ζητούμενο έπεται.

Παρατήρηση:

Αν ο X πλήρης μετρίως υποχώρος του $\mathbb{R}^d$, ο.σ.ο. $\langle \mathcal{H}(X), h_1 \rangle$ είναι μετρίως υποχώρος του $\langle \mathcal{H}(\mathbb{R}^d), h_1 \rangle$, άρα πλήρης (βλ. αυτοτελείωση).

Έστω $K_n \subseteq X \forall n \in \mathbb{N}$ ακολουθία του $\mathcal{H}(X)$ με $K_n \xrightarrow[n \rightarrow \infty]{} K \in \mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$
 ο.σ.ο. $K \in \mathcal{H}(X)$.

$\forall \varepsilon > 0 \exists n_0 = n_0(\varepsilon) \in \mathbb{N}$ ε.ω. $K \subseteq K_{n_0} + \varepsilon \subseteq X + \varepsilon \forall n \geq n_0$

$$\Rightarrow \forall \varepsilon > 0 \quad K \subseteq \{x \in \mathbb{R}^d : d(x, X) \leq \varepsilon\}$$

$$\Rightarrow K \subseteq \bigcap_{\varepsilon > 0} \{x \in \mathbb{R}^d : d(x, X) \leq \varepsilon\} = \{x \in \mathbb{R}^d : d(x, X) = 0\} = \overline{X} = X$$

Χρήσιμος $\subseteq \mathbb{R}^d$ άρα X μετρίως υποχώρος του $\mathbb{R}^d$.

Θεώρημα εργαλείου του Blansette

Έστω $\langle \mathcal{H}(B), h_1 \rangle$ το σύνολο των συμπαγών υποσυνόλων του συμπαγούς $B \subseteq \mathbb{R}^d$. Τότε, ο $\langle \mathcal{H}(B), h_1 \rangle$ είναι συμπαγός μ.χ.

Απόδειξη

Το σύνολο B είναι συμπαγές, άρα είναι πλήρης μετρίως υποχώρος του $\mathbb{R}^d$, συνεπώς από το προηγούμενο θεώρημα, έπεται ότι ο $\langle \mathcal{H}(B), h_1 \rangle$ είναι πλήρης μετρίως χώρος.

Μένει να δείξω ότι είναι σπυράκι γραφένος...

Έστω $\varepsilon > 0$. Επειδή το B είναι συμπαγές υπάρχουν $x_1, x_2, \dots, x_n \in B$
 ε.ω. $B \subseteq \bigcup_{i=1}^n S(x_i, \varepsilon/4)$. Έστω $C_i = \hat{S}(x_i, \varepsilon/4)$, $i=1, \dots, n$
 θεωρώ σαν $\mathcal{F}$ το σύνολο όλων των πεπερασμένων ενώσεων στοιχείων
 του $\{C_i : i=1, 2, \dots, n\}$. Το $\mathcal{F}$ είναι πεπερασμένο σύνολο.

Ισχυρισμός: $\mathcal{H}(B) \subseteq \bigcup_{F \in \mathcal{F}} S_h(F, \varepsilon)$. $\mathcal{F}$: πεπερασμένο

Απόδειξη
ισχυρισμός

Έστω $A \in \mathcal{H}(B)$. Θεωρώ όλα τα $C_{i_1}, C_{i_2}, \dots, C_{i_k}$ για
 $\{i_1, \dots, i_k\} \subseteq \{1, 2, \dots, n\}$ ώστε $A \cap C_{i_v} \neq \emptyset \forall v=1, \dots, k$.

Υπάρχει: $A \subseteq C_{i_1} \cup C_{i_2} \cup \dots \cup C_{i_k} = F \in \mathcal{F}$ ο.δ.ο. $A \in S_h(F, \varepsilon)$
 Άρα $\forall \varepsilon > 0$. $F \subseteq A + \varepsilon$.

Έστω $x \in F$. Υπάρχει $x \in C_{i_v}$ για κάποιο $v=1, \dots, k$ και $A \cap C_{i_v} \neq \emptyset$
 άρα υπάρχει $a \in A \cap C_{i_v}$. Τώρα για το $x_{i_v} \in C_{i_v} = \hat{S}(x_{i_v}, \varepsilon/4)$ έχω
 $|a - x| \leq |a - x_{i_v}| + |x_{i_v} - x| \leq \varepsilon/4 + \varepsilon/4 = \varepsilon/2$
 άρα $x \in A + \varepsilon$ επομένως $F \subseteq A + \varepsilon/2$
 $A \subseteq F \Rightarrow h_1(A, F) < \varepsilon$

και $A \in S_h(F, \varepsilon)$. τελικά $\mathcal{H}(B) \subseteq \bigcup_{F \in \mathcal{F}} S_h(F, \varepsilon)$
 και ο $\langle \mathcal{H}(B), h_1 \rangle$ είναι πλήρης και άρα γραμμένο
 υπότυπο του $\langle \mathcal{H}(\mathbb{R}^d), h_1 \rangle$, άρα συμπαγές.

3. Θέματα. Ο χώρος $\langle \mathcal{H}(\mathbb{R}^d), h_1 \rangle$ των πεπερασμένων υποσυνόλων του $\mathbb{R}^d$,
 είναι πλήρης μετρικός χώρος.

Απόδειξη. Έστω $\{F_n\}_{n=1}^{\infty}$ βασική απόσταση του $\langle \mathcal{H}(\mathbb{R}^d), h_1 \rangle$. Θα δείξω
 ότι συγκλίνει σε κάποιο $F \in \mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$.

$\{F_n\}_{n=1}^{\infty}$ βασική απόσταση του $\mathcal{H}(\mathbb{R}^d) \subseteq \mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$ και ο $\mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$ είναι
 πλήρης μετρικός χώρος. Άρα, γνωρίζω ότι η F_n συγκλίνει σε κάποιο
 $F \in \mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$. Άρα να δείξω ότι το F είναι κλειστό.

Έστω $x, y \in F$ και $\lambda \in]0, 1[$ ο.δ.ο. $(1-\lambda)x + \lambda y \in F$.

Έστω $\varepsilon > 0$. Άρα $F_n \rightarrow F$ υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ε.ω. $F_n \subseteq F + \varepsilon/2$
 και $F \subseteq F_n + \varepsilon/2 \forall n \geq n_0$.

Γδιαιρέτως: $F_{n_0} \subseteq F + \varepsilon/2$ ① και $F \subseteq F_{n_0} + \varepsilon/2$ ②.
 Για το $x \in F$ έχω από την ② ότι $x \in F_{n_0} + \varepsilon/2$
 άρα $\exists x_0 \in F_{n_0}$ ε.ω. $\|x - x_0\| \leq \varepsilon/2$ ③

Όμοια για το $y \in \mathcal{F}$ υπάρχει $y_0 \in \mathcal{F}_{no}$ τ.ω. $\|y - y_0\| \leq \varepsilon/2$ (II).

$x_0, y_0 \in \mathcal{F}_{no}$ και $\mathcal{F}_{no}$ κλειστό, άρα $(1-\lambda)x_0 + \lambda y_0 \in \mathcal{F}_{no}$.

Συγκεκριμένα, από την (I) υπάρχει $w \in \mathcal{F}$ τ.ω. $\|(1-\lambda)x_0 + \lambda y_0 - w\| \leq \varepsilon/2$ (III).

Τότε,

$$\|(1-\lambda)x + \lambda y - w\| \leq \|(1-\lambda)x + \lambda y - ((1-\lambda)x_0 + \lambda y_0)\| +$$

$$\|(1-\lambda)x_0 + \lambda y_0 - w\| \leq (1-\lambda)\|x - x_0\| + \lambda\|y - y_0\| + \|(1-\lambda)x_0 + \lambda y_0 - w\|$$

$$\stackrel{(I), (II), (III)}{\leq} \varepsilon/2(1-\lambda) + \lambda\varepsilon/2 + \varepsilon/2 = \varepsilon$$

το $\varepsilon > 0$ ήταν αυθαίρετο, άρα $(1-\lambda)x + \lambda y \in \overline{\mathcal{F}} \Rightarrow$

$(1-\lambda)x + \lambda y \in \mathcal{F} = \overline{\mathcal{F}}$ αφού $\mathcal{F}$ κλειστό.

Άρα $\mathcal{F}$ κλειστό, $\mathcal{F} \in \mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$. Συγκεκριμένα $\mathcal{F} \in \mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d)$.

Συμπέρασμα: το $\mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d)$ είναι κλειστό υποσύνολο του $\mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$.

Παρατήρηση: Δεδομένου $\mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d)$ θεωρούμε το σύνολο $\mathcal{P}$ των

πολύωνων. Πόσοι $\overline{\mathcal{P}} = \mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d)$, δηλαδή:

αν $K \in \mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d)$ $\forall \varepsilon > 0 \exists \mathcal{P}$ πολύωνο τ.ω.

$$\mathcal{P} \subseteq K \subseteq \mathcal{P} + \varepsilon$$

δηλ. $d(\mathcal{P}, K) \leq \varepsilon$ άρα $\overline{\mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d)} \subseteq \overline{\mathcal{P}}$

$$\text{και } \mathcal{P} \subseteq \mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d) \Rightarrow \overline{\mathcal{P}} \subseteq \overline{\mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d)} = \mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d)$$

(είναι πλήρες, άρα κλειστό υποσύνολο του $\mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$).

Επίσης, το $\overline{\mathcal{P}}$ είναι η πλήρης κλειστούτητα στο $\mathcal{H}_c(\mathbb{R}^d)$, δηλ.

$$\overline{\mathcal{P}} = \bigcup_{\varepsilon=1}^{\infty} A_\varepsilon, A_\varepsilon \cap A_\delta = \emptyset \quad (\text{Εργασία Zangwill})$$

Παρατήρηση

Από την απόδειξη στο Θεώρημα 1, έχουμε ότι, αν K_n μια συγκλινούσα ακολουθία του $\langle \mathcal{H}(\mathbb{R}^d), h \rangle$, τότε:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} K_n = \bigcap_{m=1}^{\infty} \left(\bigcup_{i=m}^{\infty} K_i \right) = K$$

Ερώτηση?

Μπορώ να έχω σαφέστερη εικόνα για τα σημεία του K ;

4 Θεώρημα

Έστω η ακολουθία $\{K_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ του $\mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$ συγκλίνει στο K , τότε $K = \{x \in \mathbb{R}^d \mid \exists (x_n) \subseteq \mathbb{R}^d \text{ με } x_n \rightarrow x \text{ και } x_n \in K_n \forall n \in \mathbb{N}\}$
 $= \Lambda$

Απόδειξη

Έστω $x \in K$. Επιλέγω $x_n \in \{y \in K_n \mid d(x, K_n) = \|x - y\|\}$.

τότε: $\|x - x_n\| = d(x, K_n) \leq h(K, K_n)$

και επειδή $\lim_{n \rightarrow \infty} h(K, K_n) = 0$ έχω $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x$.

άρα $x \in \Lambda$.

Έστω τώρα $x \in \Lambda$, δηλαδή $x \in \mathbb{R}^d$ για το οποίο υπάρχει $(x_n) \subseteq \mathbb{R}^d$ με $x_n \in K_n \forall n \in \mathbb{N}$ π.ω. $x_n \rightarrow x$.

Ο.δ.ο. $x \in K = \bigcap_{m=1}^{\infty} \left(\bigcup_{i=m}^{\infty} K_i \right)$.

Έστω $m \in \mathbb{N}$. Τότε $x_n \in \bigcup_{i=m}^{\infty} K_i$ για $n \geq m$ και $(x_n)_{n \geq m} \xrightarrow{n \rightarrow \infty} x$ άρα $x \in \bigcup_{i=m}^{\infty} K_i$

το $m \in \mathbb{N}$ ήταν αυθαίρετο, άρα $x \in K$.

Παρατήρηση

: Αν $(K_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι ακολουθία του $\mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$ και $K = \{x \in \mathbb{R}^d \mid \exists (x_n) \subseteq \mathbb{R}^d \text{ π.ω. } x_n \rightarrow x \text{ και } x_n \in K_n \forall n \in \mathbb{N}\} \in \mathcal{H}(\mathbb{R}^d)$, δεν έπεται ότι η K_n είναι συγκλινούσα

π.χ. αν $K_n = [0, 1] \cup \{n\}$, $n \in \mathbb{N}$ τότε:

$K = [0, 1] \in \mathcal{H}(\mathbb{R})$, ενώ η K_n δεν συγκλίνει

Σε μια περίπτωση που τα K_n είναι ευαθέων απρόξ. σύνολα και ισχύει η $\ast$ έπεται ότι η K_n συγκλίνει...